

200707071/1.

Datum uitspraak: 6 december 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/28410 van de voorzieningenrechter van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van
5 september 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 9 juli 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 5 september 2007, verzonden op 7 september 2007, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem (hierna: de voorzieningenrechter), voor zover thans van belang, het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 5 oktober 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 84, aanhef en onder c, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), voor zover thans van belang, staat geen hoger beroep open tegen een uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank na toepassing van artikel 78 van die wet.

Ingevolge die laatste bepaling, voor zover thans van belang, beslist de voorzieningenrechter van de rechtbank indien een verzoek om een voorlopige voorziening is gedaan teneinde uitzetting te voorkomen voordat is beslist op het bezwaar dat is gericht tegen de beschikking tot afwijzing van de aanvraag van de verblijfsvergunning zoveel mogelijk tevens over dat bezwaar.

2.2. De voorzieningenrechter heeft het bezwaar, gericht tegen het besluit van 9 juli 2007, met toepassing van artikel 78 van de Vw 2000, ongegrond verklaard. Tegen deze uitspraak staat derhalve geen hoger beroep open.

2.3. Appellant betoogt dat er grond is voor de Afdeling om niettemin van het hoger beroep kennis te nemen. Daartoe voert hij aan dat de voorzieningenrechter ten onrechte niet, althans niet met een toereikende motivering, is ingegaan op zijn beroep op het gelijkheidsbeginsel.

2.4. Voor kennisneming van een appel in weerwil van het bepaalde bij artikel 84, aanhef en onder c, van de Vw 2000 kan grond bestaan, indien sprake is van ernstige schending van de eisen van een goede procesorde, dan wel van fundamentele rechtsbeginselen, zodanig dat van een eerlijk proces geen sprake is. Hetgeen door appellant is aangevoerd, biedt geen grond voor het oordeel dat daarvan sprake is.

2.5. De Afdeling is kennelijk onbevoegd van het hoger beroep kennis te nemen.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart zich onbevoegd van het hoger beroep kennis te nemen.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
Lid van de enkelvoudige kamer

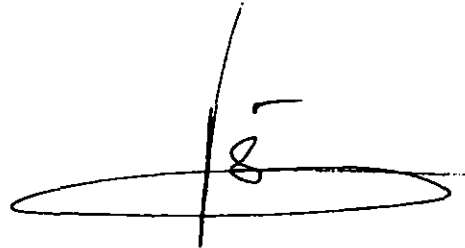
w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 december 2007

418.

Verzonden: 6 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 07 / 28410

uitspraak van de voorzieningenrechter van 5 september 2007

in de zaak van:

geboren op van Turkse nationaliteit,
verzoeker,
gemachtigde: mr. M.J. Mons, advocaat te 's Gravenhage,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. H.J. Hakvoort, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te 's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Verzoeker heeft op 4 juli 2007 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd voor het doel 'beperking conform beschikking Staatssecretaris'. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 9 juli 2007 afgewezen. Verzoeker heeft tegen het besluit op 12 juli 2007 bezwaar gemaakt.
- 1.2 Verweerder heeft medegedeeld dat het bezwaar de werking van het besluit niet opschort. Verzoeker heeft op 12 juli 2007 gevraagd een voorlopige voorziening te treffen. Hij verzoekt de beslissing om uitzetting niet achterwege te laten te schorsen en verweerder iedere maatregel strekkende tot uitzetting of verwijdering van verzoeker te verbieden, zulks zolang nog niet zal zijn beslist op het bezwaarschrift met veroordeling van verweerder in de kosten van deze procedure.
- 1.3 Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.4 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 24 augustus 2007. Verzoeker is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

- 2.1 Indien voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank tegen een besluit bezwaar is gemaakt, kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd kan worden in de hoofdzaak, ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet

bestuursrecht (Awb) op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

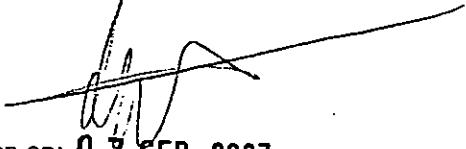
- 2.2 Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, Vw kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd worden afgewezen indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd (het mvv-vereiste).
- 2.3 Verweerder heeft de aanvraag afgewezen omdat verzoeker niet voldoet aan het mvv-vereiste.
- 2.4 Verkort weergegeven heeft verzoeker in bezwaar het volgende aangevoerd. Verzoeker heeft betoogd dat zijn omstandigheden te vergelijken zijn met die van vreemdelingen die onder de zogenaamde generaal pardon regeling vallen, met als enige verschil dat verzoeker nooit een asielaanvraag heeft gedaan, maar een aanvraag voor een reguliere verblijfsvergunning. Hij mag om die reden niet anders behandeld worden dan die vreemdelingen. Aan die vreemdelingen wordt het mvv-vereiste niet tegengeworpen, zodat dit ook niet aan verzoeker mag worden tegenworpen.
- 2.5 De voorzieningenrechter overweegt als volgt.
- 2.6 De redenering van verzoeker, dat hij niet anders behandeld zou mogen worden dan de vreemdelingen die onder de generaal pardon regeling vallen, zou – indien juist – leiden tot de conclusie dat hij (ambtshalve) dezelfde verblijfsvergunning had moeten krijgen die op grond van de generaal pardon regeling aan andere vreemdelingen wordt toegekend. De onderhavige zaak heeft echter betrekking op een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd voor het doel ‘beperking conform beschikking Staatssecretaris’. Dit is een andere verblijfsvergunning dan de vergunning die wordt toegekend aan vreemdelingen op grond van de generaal pardon regeling, zodat genoemde redenering van verzoeker reeds om die reden niet kan leiden tot vrijstelling van het mvv-vereiste. Het betoog van verzoeker kan dan ook niet slagen.
- 2.7 De voorzieningenrechter zal het verzoek om een voorlopige voorziening afwijzen.
- 2.8 Ingevolge artikel 78 Vreemdelingenwet 2000 (Vw) beslist de voorzieningenrechter van de rechtbank zoveel mogelijk tevens over het bezwaar, indien het verzoek om een voorlopige voorziening is gedaan ten einde uitzetting te voorkomen voordat is beslist op het bezwaar, dat is gericht tegen een beschikking tot afwijzing van een aanvraag of intrekking van een verblijfsvergunning. De voorzieningenrechter zal in deze zaak het bezwaar ongegrond verklaren, nu op grond van het voorgaande niet aannemelijk is dat verweerder in bezwaar anders zal beslissen.
- 2.9 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- 3.1 wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;
- 3.2 verklaart het bezwaar ongegrond.

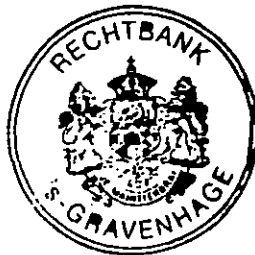
Deze uitspraak is gedaan door mr. J.M. Janse van Mantgem, voorzieningenrechter, en op 5 september 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. M.F. Ferdinandusse, griffier.

Afschrift verzonden op: 07 SEP. 2007

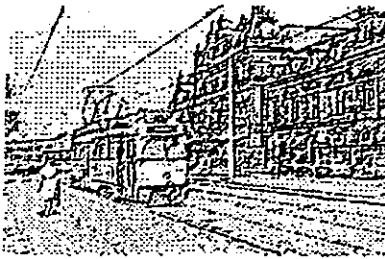
Coll:

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak staat geen gewoon rechtsmiddel open.

Voor eensluidend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

VERMELJ & MONS ADVOCATEN

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 8 OKT 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	✓ 21
BEHANDELD: DD:	PAR:

MR M.J. MONS
MR A.A. VERMELJ
ADVOCATEN EN PROCUREURS
STATIONSWEG 137, 2515 BM DEN HAAG
TELEFOON 00 31 (0)70-3805732
FAX 00 31 (0)70-3803597
INTERNET WWW.ADVOCATENCENTRUM.NL

Raad van State
Afd. Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

Den Haag, 5 oktober 2007

verzending: per fax 070-3651380 in enkelvoud en per gewone post
in tweevoud

Betreft: / Staatssecretaris van Justitie
mijn kenmerk: 20070319
uw kenmerk: nieuw hoger beroep (toevoeging aangevraagd)

Geeft eerbiedig te kennen:

hierna te noemen: wonende aan de
geboren op van
Turkse nationaliteit, die voor deze zaak domicilie kiest aan het
kantooradres van zijn gemachtigde, mr M.J. Mons, advocaat en procu-
reur, kantoorhoudend aan de Stationsweg 137, 2515 BM 's-Gravenhage,
die, naar de gemachtigde hierbij verklaart, door bepaaldelijk
is gevolmachtigd tot het indienen van dit hoger beroepsschrift:

1. komt hierbij in hoger beroep van de in afschrift bijgaande
uitspraak onder nummer AWB 07/28410 van de voorzieningenrechter van
zittingsplaats Haarlem van de Rechtbank 's-Gravenhage d.d. 5 septem-
ber 2007, verzonden 7 september 2007 (bijlage 1) en hij voert
daartegen het volgende aan:

2. doorbreking appelverbod.

De voorzieningenrechter heeft in de uitspraak waartegen zich het
hoger beroep richt toepassing gegeven aan art. 78 van de Vreemde-
lingenwet, zodat o.g.v. art. 84 aanhef en sub c Vw. geen hoger
beroep openstaat tegen de beslissing. is echter van mening dat
er sprake is van een situatie waarin tot doorbreking van dat appel-
verbod dient te worden gekomen.

In de uitspraak staat onder punt 2.6 m.b.t. het beroep dat -----
heeft gedaan op de inhoud van WBV 2007/11 (de pardonregeling) het
volgende te lezen:

*"De redenering van verzoeker dat hij niet anders behandeld zou mogen
worden dan de vreemdelingen die onder de generaal pardonregeling
vallen zou- indien juist - leiden tot de conclusie dat hij (ambts-
halve dezelfde verblijfsvergunning had moeten krijgen die op grond
van de generaal pardon regeling aan andere vreemdelingen wordt
toegekend. De onderhavige zaak heeft echter betrekking op een*

aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaald tijd voor het doel 'conform beschikking Staatssecretaris'. Dit is een andere verblijfsvergunning dan de vergunning die wordt toegekend aan vreemdelingen op grond van de generaal pardon regeling, zodat genoemde redenering van verzoeker reeds om die reden niet kan leiden tot vrijstelling van het mvv-vereiste. Het betoog van verzoeker kan dan ook niet slagen."

Door aldus te overwegen, is er, naar de mening van appellant, naar hij hierna nader uiteen zal zetten, sprake van schending van fundamentele rechtsbeginselen, zodanig dat van een eerlijk proces geen sprake is en hij meent dat u daarom tot kennisneming van zijn hoger beroep kunt en moet komen. De fundamentele rechtsbeginselen waarop doelt, betreffen:

- a. het gelijkheidsbeginsel als neergelegd in art. 1 van de Grondwet, luidend: "Allen die zich in Nederland bevinden, worden in gelijke vallen gelijk behandeld. Discriminatie wegens godsdienst, levensovertuiging, politieke gezindheid, ras, geslacht of op welke grond dan ook is niet toegestaan."
- b. het motiveringsbeginsel als geldend voor een rechterlijke uitspraak.

heeft zich op het discriminatieverbod beroepen door naar gemeld artikel te verwijzen. De voorzieningenrechter is, zoals hierna uiteen zal zetten op dat beroep niet ingegaan in gemelde uitspraak door te overwegen als onder punt 2.6 van de uitspraak gedaan, zodat, gegeven het door gedane beroep, de uitspraak niet van enige, dan wel enige draagkrachtige motivering is voorzien.

Het is bekend dat uw rechtspraak behelst, in gewoon Nederlands gezegd, dat een rechter niet op ieder betoog hoeft in te gaan.

is van mening dat zijn betoog een fundamentele vraag aan de orde stelde en gaat er daarom vanuit dat op die vraag op enigerlei relevante wijze diende te worden ingegaan.

Nu dit in de uitspraak niet (want: slechts naar de vorm) wordt gedaan, is van mening dat van enige (wezenlijke) motivering voor het verwerpen van dat betoog geen sprake is.

Hetgeen terzake in de uitspraak dan nog wel wordt opgemerkt, is naar zijn mening rechtens niet van belang zodat inhoudelijk sprake is van een terzake geheel ongemotiveerde uitspraak. Het met een niet terzake doende motivering verwerpen van een stelling m.b.t. een fundamenteel rechtsbeginsel is naar zijn mening gelijk te stellen met een ongemotiveerde uitspraak.

Voorzover een niet terzake doende motivering vanuit formeel gezichtspunt toch wordt beschouwd als een motivering, geldt dat hij van mening is dat het met zodanige motivering afdoen van een beroep op fundamenteel rechtsbeginsel een doorbreking van het appelverbod eveneens rechtvaardigt.

3. Grief

Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter onder punt 2.6 van de uitspraak:

"De redenering van verzoeker dat hij niet anders behandeld zou mogen worden dan de vreemdelingen die onder de generaal pardonregeling vallen zou- indien juist - leiden tot de conclusie dat hij (ambts-halve dezelfde verblijfsvergunning had moeten krijgen die op grond van de generaal pardon regeling aan andere vreemdelingen wordt toegekend. De onderhavige zaak heeft echter betrekking op een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaald tijd voor het doel 'conform beschikking Staatssecretaris'.

Dit is een andere verblijfsvergunning dan de vergunning die wordt toegekend aan vreemdelingen op grond van de generaal pardon regeling, zodat genoemde redenering van verzoeker reeds om die reden niet kan leiden tot vrijstelling van het mvv-vereiste. Het betoog van verzoeker kan dan ook niet slagen."

Toelichting

De beschikking die leidde tot de uitspraak is gebaseerd op het onbreken van een machtiging tot voorlopig verblijf. heeft, kort gezegd, een beroep op het gelijkheidsbeginsel gedaan onder verwijzing naar het feit dat aan vreemdelingen die vóór 1 april 2001 een aanvraag indienden tot toelating als vluchteling onder omstandigheden, zonder dat wordt beschikt over een machtiging tot voorlopig verblijf, ambtshalve een verblijfsvergunning wordt gegeven, als blijkt uit het op 13 juni 2007 in de Staatscourant gepubliceerde wijzigingsbericht vreemdelingencirculaire 2000 dat het nummer 2007/11 heeft gekregen.

heeft daarbij gesteld:

- a. dat het verschil dat tussen hem en bedoelde vreemdelingen bestaat uit het gegeven dat hij géén zodanige aanvraag tot toelating als vluchteling indiende en bedoelde vreemdelingen wél, geen rechtens relevant verschil kan opleveren;
- b. dat overigens (tenminste) hetzelfde geldt in zijn situatie als geldt voor de groep vreemdelingen die voor een ambtshalve vergunningverlening o.g.v. de pardonregeling in aanmerking komen.
- c. dat daarom een inhoudelijke beoordeling van zijn aanvraag diende plaats te vinden in het kader van de zaak los van het vereiste van het beschikken over een machtiging tot voorlopig verblijf en dat, indien zulks tot het oordeel leidt dat er aanleiding is voor vergunningverlening zulks met zich brengt dat ook vrijstelling van het vereiste van het beschikken over een machtiging tot voorlopig verblijf diende te worden gegeven.

Aan dat betoog wordt geheel voorbijgegaan in gemelde overweging door te stellen dat het enkele feit dat een verblijfsvergunning conform beschikking van de Minister' een heel andere verblijfsvergunning zou zijn dan de vergunning tot verblijf op grond van de pardonregeling in de weg zou staan aan het beroep als gedaan.

Een wezenlijk kenmerk van een democratische rechtstaat is dat overheidsoptreden desgewenst aan een rechterlijke beoordeling kan worden onderworpen en dat aldus een oordeel over de rechtmatigheid van dat optreden kan worden verkregen.

zal niet ambtshalve voor een verblijfsvergunning op grond van WBV 2007/11 in aanmerking worden gebracht. Tegen het uitblijven van zodanige beslissing kan hij niet opkomen. De inrichting van de pardonregeling is er uitdrukkelijk op gericht te voorkomen dat personen die menen voor toepassing van de pardonregeling in aanmerking te komen (rechtstreeks, dan wel met een beroep op de inherente afwijkingsbevoegdheid of discretionaire bevoegdheid) in de situatie waarin die opvatting niet door de overheid wordt gedeeld, enig bescheid in handen krijgen waartegen zij rechtsmiddelen kunnen aanwenden. Er is dus voor geen reden om te verwachten dat hem van bevoegde zijde anders dan (impliciet) blijkt uit de beschikking die aan het oordeel van de voorzieningenrechter was onderworpen op een wijze duidelijk gemaakt zal worden dat hij niet voor het pardon in aanmerking wordt gebracht waardoor hij een rechtsmiddel zal kunnen aanwenden.

Aldus is de weg die voor de vreemdelingen als openstaat het indienen van een aanvraag van een verblijfsvergunning, zoals door hem gedaan, hetgeen in WBV 2007/11 ook uitdrukkelijk te lezen valt (zie punt 5.4 van WBV 2007/11 'procedurele bepalingen'). In die

procedure dient dan het beroep op het gelijkheidsbeginsel en artikel 1 van de Grondwet op een meer betekenisvolle wijze te worden afgedaan dan, zoals in de uitspraak wordt gedaan, door te verwijzen naar de in de vorige alinea aangeduide inrichting van WBV 2007/11.

Van het bestuur krijgt te horen: als u meent in aanmerking te komen voor een pardon, dan dient u maar een 'gewone' aanvraag in (op formulier, met verschijning bij het loket, betaling van leges etc.).

Als dan de rechter het beroep kan afdoen als in casu gedaan, dan is de kring gesloten in de zin dat een rechtzoekende die volgens de overheid niet voor toepassing van WBV 2007/11 in aanmerking komt, wordt verwezen naar de 'gewone' aanvraagprocedure, waarna de rechter de rechtzoekende laat weten dat een beroep op de (inhoudelijke normen van) TBV 2007/11 niet opgaat om de enkele reden dat hij een 'gewone' aanvraag indiende. De slotsom zou dan zijn dat het bestuur erin is geslaagd om te besturen zonder dat, anders dan echt uitsluitend naar de vorm, rechterlijke controle mogelijk is.

Op bovenstaande gronden vraagt U het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank te vernietigen met zodanige verdere beslissingen als U, in goede justitie oordelend, juist zullen voorkomen, waaronder, naar het inzicht van appellant, de beslissing om verweerder met de kosten van beide instanties te belasten en te bepalen dat verweerder schadeloos zal stellen waar het de griffierechten van beide instanties betreft.

gemachtigde

